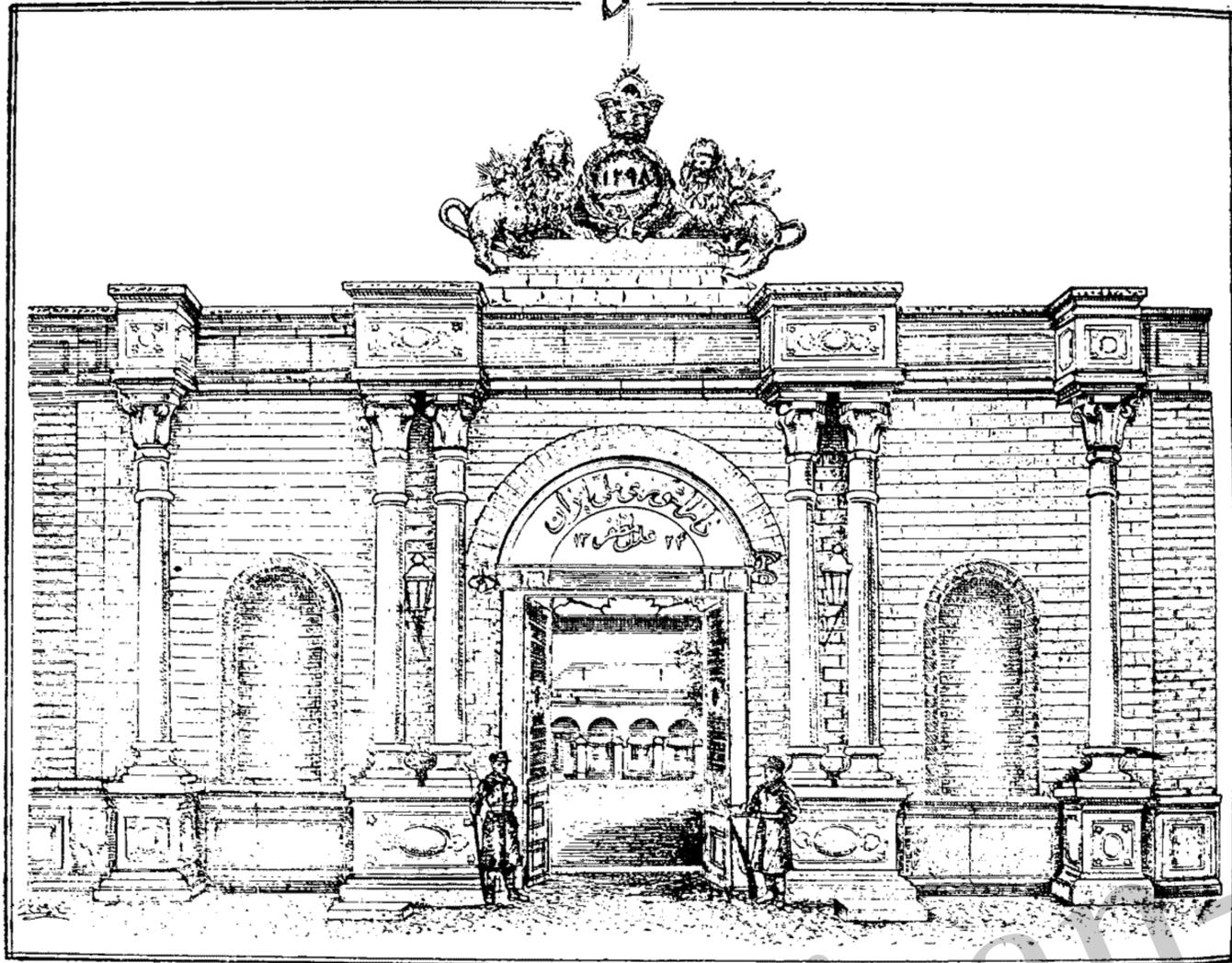

<p>جلسه ۱۰۴ -</p>	<h1>مذاکرات مجلس</h1>	<p>شماره شصت و نهم</p>
<p>تاریخ تأسیس آذر ۱۳۰۵ جلسه يكشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ مطابق ۱۲ ذی‌قعدة الحرام ۱۳۴۵</p>	<p>مندرجات فقط شامل مذاکرات مشروح جلسات مجلس شورای ملی خواهد بود پس از ختم هر جلسه کلیه مذاکرات در يك شماره منتشر میشود. مطبعة مجلس</p>	<p>قیمه اشتراك داخله ایران سالیانه ده تومان خارجه « دوازده تومان قیمه تک شماره يك قران</p>

فهرست مندرجات

ردیف	عنوان	از صفحه	الی صفحه
۱	تصویب ورود در شور ثانی لایحه ورزش اجباری	۱۲۹۰	
۲	بقیه شور نسبت بجزر کمیسیون بودجه راجع باضافات بودجه سنه ۱۳۰۵ وزارت		
	پست و تلگراف و تصویب آن	۱۲۹۰	۱۲۹۹
۳	معرفی آقای مصطفی قلیخان بیات بسمت معاونت وزارت فواید عامه از طرف آقای		
	وزیر فواید عامه	۱۴۰۰	
۴	قانون بودجه اضافی سنه ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف	۱۴۰۱	

مذاکرات مجلس

دوره ششم تقنینیه

صورت مشروح مجلس يكشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ مطابق ۱۳ ذیقعده ۱۳۴۵

جلسه ۱۰۴

(مجلس دو ساعت و نیم قبل از ظهر برپاست)

رئیس -- آقای افسر

آقای یرنیا تشکیل گردید)

(صورت مجلس روز گذشته را آقای

افسر -- در عبارت صورت مجلس نوشته بود در باب

بنی سلیمان قرائت نمودند)

نطق ناطق دیروز (راجع باعصاب مستخدمین دولتی)

در صورتیکه اعتصاب نبود و بنده آنچه تصور می کنم در این جا آقایان نمایندگان لفظ اعتصاب را بی مورد تعبیر کرده اند. برای اینکه اعتصاب یعنی دست از کار کشیدن. یعنی ما کار نمی کنیم تا فلان مقصود ما را انجام بدهید. ولی در این مورد همچو نبود یک نظم اعتراض آمیزی بود که این جا آمدند و کردند. منتهی نظم ناپسندی بود و قابل اعتراض بود ولی بنظر بنده مجلس این را اعتصاب ندانسته است که در صورت مجلس نوشته شده است (اعتصاب مستخدمین) چون آقایان آمدند این جا و حرفشان را زدند و رفتند بن کارشان هر چند کار بدی بود و قابل اعتراض بود ولی از طرف مجلس نوشتن اعتصاب بنظر بنده خوب نیست و بنده موافق نیستم و البته سایر آقایان ناطقین هم عقیده شان را اظهار می کنند

رئیس -- این اعتراض راجع بصورت مجلس وارد نیست هر چه در مجلس گفته میشود در صورت مجلس نوشته میشود. (نمایندگان -- صحیح است) دیگر صورت مجلس اثرادی ندارد؟

(گفتند -- خیر)

رئیس -- صورت مجلس تصویب شد.

عده از نمایندگان -- دستور.

رئیس -- وارد دستور بشویم؟

(گفتند -- بلی)

رئیس -- راجع بلائجه ورزش جباری که شور اول آن بعمل آمد بنا شد برای شور دوم آن امروز رأی گرفته شود. حالا رأی گرفته میشود آقایانی که شور دوم را تصویب می کنند قیام فرمایند.

(اغلب قیام کردند)

رئیس -- تصویب شد. لایحه اضافات پست و تلگراف مطرح است پیشنهاد آقای عراقی:

(بشرح آتی قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم بماده اول بودجه اضافی ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف علیحده رأی گرفته شود

رئیس -- (خطاب با آقای عراقی) مقصود موادی است که در ضمیمه نوشته شده؟

عراقی -- این پیشنهاد سابق است بعد از آنکه منوچهر خانرا خارج کردند بنده دیگر عرضی ندارم

رئیس -- پیشنهاد آقای فهیمی

(بترتیب ذیل قرائت شد)

ماده اول: حقوق = (۱۱۶۰۱) تومان و هشت (قران).

ماده دوم: مصرف = (۴۱۴۰۱) تومان و سه (قران).

ماده سوم: اعتبارات سال ۱۳۰۵ = (۱۶۶۰۰) تومان.

فهیمی -- بنده مسترد میکنم.

رئیس -- پیشنهاد آقای روحی

(اینطور خوانده شد)

پیشنهاد میکنم سیم کشی و ایجاد تلگرافخانه در جیرفت کرمان در این لایحه اضافه و علاوه بشود

رئیس -- تشریف که ندارند؟

یکی از نمایندگان -- خیر

رئیس -- پیشنهاد دیگری هم از ایشان هست که تشریف ندارند. پیشنهاد آقای دشتی

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم تجزیه بشود یعنی قسمت اول که راجع بحقوق و قسمت دوم که راجع است بمصارف جدا جدا رأی گرفته شود.

رئیس -- همینطور هم معمول بوده است پیشنهاد آقای تقی زاده.

(اینطور قرائت شد)

پیشنهاد میکنم مبلغ ده هزار تومان از مجموع مبلغ

مخارج ماده دوم کسر شود.

رئیس -- بفرمائید.

تقی زاده -- بنده -- در موقعی که مذاکره در کلیات بود اینطور استنباط کردم که نمیشود وارد در اقلام ضمیمه شد. یک پیشنهادی داده بودم برای کسر بطور کلی مبلغ صد و پنجاه هزار تومان. در آنجا تا اندازه دلائل خود را عرض کردم ولی بعد معلوم شد که میشود داخل در مواد و ارقام شد بنا بر این بنده آن پیشنهاد خودم را پس گرفتم. در این ضمن صحبت شد و گفتند که این اقلام هر کدام شاید یک توضیحاتی داشته باشد و اگر نقص هست در این است که بودجه را طوری بمجلس شورای ملی می آورند که اشخاصی که در خارج از آن مسبوقند و از ارقام جزء آن مطلعند و توضیحات مفصله هر قلم را میدانند که بچه دلیل و بچه حجه که هیچ. ولی آتهائی که میدانند و فقط این لایحه بطور کلی بدستشان میرسد و میدانند توضیحات چیست چه بکنند؟ نمایندة دولت هم که نبود و توضیحات کافی نداد. رسم است در ممالک دیگر در موقع پیشنهاد بودجه در نطق افتتاحیه هر وزارتخانه تمام جزئیات و دلائل هر باب و فصل و قلم را مفصلاً بیان میکنند و وکلا را کاملاً در جریان مطلب می گذارند آنهم که نبود لهذا بنده تصور کردم که اگر یک جا صد و پنجاه هزار تومان حذف شود ممکن است یک مسائلی فوت شود و بعضی اقلامی که برای بنده مشکوک است و شاید هم حقیقه لازم باشد آنها هم حذف شود و بعد بیایند بگویند که این قلم برای این مسئله بود و خیلی هم واجب و لازم بود در صورتی که مجلس آن را رد کرده است این است که بنده حالا این پیشنهاد را کردم و دلیلش را هم عرض میکنم:

بعقیده بنده لازم است که بودجه مفصل تر از این تقدیم مجلس بشود یعنی دلائل آن باید در مقدمه ذکر شده و اقلام آن ریز داده شود و وزیر مسؤل آن کار

توضیحات کافی بدهد چون با وجودیکه ممکن است مصالحی در هر يك از این اقلام باشد لیکن بمنسبت عده توضیحات و نبودن صورت جزء بنده نمیتوانم خودداری کنم از پیشنهاد کسر و حالا ناچارم بیک دلائل اصولی و اساسی (که يك مختصری هم در موقع پیشنهاد سابق عرض کردم و باید تکرار کنم) عرض کنم بنده بدوجهت به این مخارج مخالف هستم:

یکی چنانکه عرض کردم برای احتراز از تحمیل مالیات جدید بر این ملت. برای اینکه رأی دادن بهر مخارج اضافی در صورتیکه چهارچونه بیست و پنج میلیون را هم بخوایم محکم نگاه داریم غیر ممکن است و محال و مسلماً محتاج به تحمیل مالیات دیگری خواهیم شد و اگر سال بسال این بودجه ها اضافه شود ناچار از بیست و پنج میلیون باید تجاوز کنیم و بلکه سی میلیون هم کافی نمیشود و بنده آنچه که فکر کردم راه حل و شق دیگری بنظرم نمیرسد که چطور میشود بدون پیدا کردن يك محل های جدید هر ساله اضافات جدیدی هم قائل بشویم و بالا برویم (نمایندگان صحیح است) دوم اینکه با دادن اضافات جدید هم مخالفم برای اینکه نمی خواهم برای معارف مملکت و امور اقتصادی مملکت همینقدر که حالا خرج میشود بشود و بقیه اش بساز مصارف برسند. خیر می خواهم هر چه حقوقی که قانون اساسی بما داده است آنچه که ممکن است سعی کنم و سعی کنیم که از جاهای دیگر بزنیم و روی چیزهای مهم تر بگذاریم.

(عده از نمایندگان -- صحیح است) در جواب بنده و آقایانی که همینطور پیشنهادات را کردند همیشه يك مطالبی جواب گفته میشود و میگویند بلی فلانکار خوب است و مفید است و شروع میکنند مناقب و فضائل آنکار را شمردن که دلیل و فایده و اهمیت و لزومش این است بنده عرض میکنم تمام دلائلی که برای آن کار میگویند من تصدیق دارم ولی دوبرابر نمیگویم هس اضافه میکنم و میگویم ده برابر آن چه هست که گفتید ولی عرض میکنم که کارهای

مهمتر دیگری برای این مملکت هست که هزار برابر بیشتر از آنها فایده دارد و ما محتاجیم بآنها و باید بآن عمل کنیم و عمل بدون صرف پول غیرمیسراست. مثلاً فلاحت مملکت ایجاد آب. سد بندی و کمک به تنها قوه عامله (نه نقوای مستهلکه بلکه بقوای عمل آورنده) که عبارت از رعیت باشد این يك کار لازمی است. ولی از قراریکه بنده شنیده ام هیچ توجهی در این باب نمیشود تنها يك مدرسه فلاحت داریم که آنها مخارجش کافی نیست و در حال زوال و اضطرار است بنده این ده هزار تومان را که پیشنهاد کردم البته حق حذف داریم ولی حق نداریم که اضافه بکنیم اضافه هم نکردیم پیشنهاد کردیم این ده هزار تومان حذف شود و از روی آرزوی قلبی پیشنهاد کردم که مدرسه فلاحت تخصیص داده شود.

آن آقایانیکه میگویند فلان مطلب لازم است و مفید است بنده هم قبول میکنم ولی میخواهم بدرسم که این مطلب که می فرمایند مهم است و لازم است برای کی و برای کدام درجه از قوم؟ بنده می پرسم که چه چیز است که خوب نیست، مثلاً فرض کنیم اتوموبیل نمره اول. اتوموبیل لوکس بنده میگویم خیلی خوب است. کیست که بگوید بد است. البته خوب چیزی است...

آقا سید یعقوب - من می گویم بد است.

تقی زاده - فی حد ذاته خوب است ولی باید اینطور برسید که برای آدمی که تمام بودجه خانه اش در ماف بازده تومان باشد آیا اتوموبیل لوکس. خوب چیزی است باید؟ آنوقت است که جواب باید داد بد چیزی است یا مثلاً سیم کشی میان نجره و عبادان خوب چیزی است. همینطور در خوزستان هم خوب است و سایر کارهایی هم که در آنجا میکنند خیلی خوب است. خیلی مفید است خیلی لازم است. ولی البته مجلس شورای ملی تصدیق می فرماید که آبیاری در مملکت مفید تر از آن است...

فرمند - صحیح است.

حاج آقا رضا رفیع - کجا صحیح است. آقا؟

تقی زاده - وقتی صحبت شد من عرض کردم که مملکت ما فقیر است. بعضی از آقایان اینجا اظهار کردند مملکت فقیر نیست و شاید تصور شد که فقیر گفتن به مملکت يك عیبی است یا يك تنگی است. خیر. بنده عرض می کنم که مملکت ما فقیر است و بدبختانه خیلی هم فقیر است. يك روز این جا صحبت شد گفتم مملکت مفلس نیست الحمدلله. ولی فقیر است. مملکتی که بانک ندارد کار خانه ندارد فقیر است. یعنی فقیر بالفعل است نه فقیر بالقوه مملکت غنی است بالقوه زیر مملکت پر از معادن مفیده است پر از خزائن است که بعضی محجور است و بعضی را دیگران باز میکنند و میبرند ولی خودمان از این خزائن و ثروت خودمان چیزی نداریم و مملکتان از این باب در فقر و فلاکت است ولی مفلس نیست. یکی از نمایندگان گفت که الحمدالله خزانه ما پر است و دولت متمول است بیست و پنج میلیون سی میلیون عایدی داریم این جا درست قضیه معکوس است که میگویند آبادی آنها از بریشانی ما است غنی شدن دولت هیچ ربطی بفقیر مملکت ندارد از همین مملکت پولها را جمع میکنند که غنی میشوند. بلی اگر مملکت ایران به نسبت ثروت دولت مقایسه شود غنی ترین ممالک دنیا است زیرا از این اسرافات معلوم میشود که هیچ مملکتی که صد برابر ما ما هم بودجه دارند این درجه و اینقدر اسراف نمی کنند. یعنی پولها را در جاهائی که مهم نیست صرف نمی کنند. مملکت انگلیس هشتصد و سی و پنج میلیون لیره بودجه دارد یعنی چهار هزار و صد و هفتاد و پنج میلیون تومان یعنی بیشتر از صد و هفتاد برابر بودجه ایران بودجه اش است در صورتیکه نفوس جزیره تنها که بودجه مال او است چهار برابر بیشتر از ایران نیست. ولی با وجود این اگر آقایان ملاحظه کرده باشند و جرائد را مطالعه کرده باشند بعد از جنگ در ممالک اروپا يك

نهضت عظیم و فوق العاده برای قناعت و امهاتك پیدا شد و کابینه هائی سر اینکار تشکیل شد و مجالس شورای ملی برای اینکار شاید نتخب شد. و کلائی انتخاب شدند و آنها يك نقشه جدیدی برگزیدند. طرح تازه ریختند. حتی بعضی اوقات کابینه هائی سر کار آمد و گفتند کابینه تقلیل مخارج. که این کابینه شجاع و باهمت و جسور است می خواهد مخارج مملکت را کمتر بکند. تخمیلات ملت را کمتر بکند. ما غایب می بینیم بعضی از وزراء شاید هر وزیری که روی کار می آید خیال می کند آنچه که در قوه دارد باید مخارج اداره و وزارتخانه خودش را زود کند در صورتیکه يك وزیری زود میکند. دید يك وزیر دیگری بیاید و شجاعت داشته باشد و در این جا بگوید که من آمده ام تقلیل بدهم مخارج وزارتخانه ام را. اگر يك وزیر خارج مجلس بیاید میل دارد که يك لایحه بیاورد که در اسپانیا يك سفارت خانه جدیدی باز بشود ولی من می خواهم يك وزیر امور خارجه بیاید و پیشنهاد کند که سفارت بلکان حذف شود که هیچ لزومی ندارد حاج آقا رضا رفیع - همه اینها در این ماده است آقا؟...

تقی زاده - میگویند مالیه منظم شده. صندوق پر است. مالیه اصلاح شده. بنده اول کسی هستم که این اصلاحات مالیه را که از پنجاه سال قبل بحال شروع شده است تحسین میکنم و تصور می کنم که این یکی از بزرگترین روزنه های نور معدود و محدودی است که بتفضل خداوندی بر روی مملکت ما باز شده و اگر این چراغ را خاموش نکنند و این اصلاحات را سرنگون نمایند ما هم کم کم براه می افتیم. این مطلب را ایمن دارم ولی ربطی بمسئله ما نحن فیه ندارد اگر پنجاه سال تمام صد میلیون مالیات با نهایت انتظام و عدالت اخذ و باعلی درجه نظم و بدون حیف و میل صرف شود و تعیین محل مصرف در دست کسانی باشد که

دقت لازم در انتخاب الامم و فلاهم مخارج داشته باشند و با صرفه جوئی آن پول را خرج کنند تازه با این يك قدم مملکت پیش نمیرود. درست است مالیه منظم است ولی آن کسانی که مسؤل نظم مالیه اند مسؤل صرف کردن در محل خوب که نیستند. از این جهت است که عرض میکنم مملکت ما فقیر است روز بروز هم فقیر تر می شود. برای اینکه آنچه که از این مملکت بیرون میرود دیگر بر نمیگردد. درست مثل يك حوضی است که شیرش را باز کنند و رویش آب نیاید. با آدم يك همسایه داشته باشد که از این طرف دیوار با نظرف بعضی چیزها بیندازد و از آن طرف هیچوقت بر نکرده و البته هر چه پشت آن دیوار افتاد همانجا میماند و بر نمیگردد آب در مملکت خیلی کم است خدا کم خلق نکرده. معدن ها دست نخورده. کار خانه نیست. يك مشت ملت فقیر کار می کنند سایر مردم مملکت آنرا میخورند و با این ترتیب روز بروز همه جا ناب و بعدش تیره میشود. برای مالاریا و امراض دیگر و وافور کشی کار مهمی نشده است. اگر امروز يك لایحه بیاورد برای ترك وافور کشی با مبلغ صد هزار تومان بنده اول کسی هستم که فوراً رأی میدهم. يك وقتی بود در این مملکت خیلی از حقوق ملت دفع می شد و دلسوزی هم میشد و در این کار يك قدری شاید مبالغه و غلو شد و نتیجه آن این شد که در این کار رأی کسیون گردید یعنی بر عکس شد دیگر هر وقت کسی در باب حقوق ملت با فقر ملت حرف میزند غالباً گفته میشود که شاید به تیت صحیح نباشد لهذا حالا درست بعکس شده یعنی آدم خجالت میکشد که بگوید برای این وضع مملکت دلم میسوزد برای خارج از طهران دلتنگم ولی چاره نیست باید بنده این را بگویم. که خیلی دلم به این حال میسوزد و نمیتوانم راضی شوم که يك مملکتی آبهای خوردن آن که در کوچه ها جاری میشود بر از کثافات است. اراضی

زراعتی آب کافی ندارد و برای آبیاری قدیمی برداشته شده. بنده می خواهم عرض کنم که با این وضع حق نداریم تلگراف بی سیم دائر کنیم اگر يك ميليون بودیست هزار تومن برای تلگراف بی سیم خرج میکنیم باید کفاره آن را صد هزار تومان برای ایجاد آب و بستن سدها و آبیاری صرف کنیم. وجود این آبهای کثیف کوجه از هوا پرواز کردن و با تلگراف بی سیم حرف زدن بدان میبند که يك کسی از شدت فقر عربان راه برود و يك کلاه پوست بخارانی سر بگذارد. بنده میخواهم معتدل باشم، اگر چه بین فلاکت مملکت و تباهی عمل آوردگان و استهلاک مستهلکین معتدل نمیتوان شد ولی باز میخواهم معتدل باشم و بقول معروف نبود بر سر آتش میسر که نجوشد این بود که پیشنهاد کردم این ده هزار تومن حذف شود يك جهت عمده اش اینست که بواسطه حذف این يك رسم و شعاری باشد که مجلس شورای ملی اراده ملت را نشان بدهد در باب جلو گیری از زیاد روی بودجه و صرف پول برای مطالب درجه دوم و سوم. و یکی دیگر آرزوئی بود که عرض کردم در دل دارم برای تقویت مدرسه فلاحات. بنده با اشخاص و حقوق آنها کاری ندارم نسبت به ماده اول هم پیشنهاد نکردم و معترض هم نمیشوم راست است که رتبه را سال به سال بالا ببرود و مستخدمین رتبه شان غیر متناسب با کارهای موجود است راست است که زندگی در طهران از روی حساب دقیق و بهمرفته نسبت به هفده سال قبل دو برابر شده ولی حقوق مقامات و مناصب از سه لی شش برابر بالا رفته است ولی من میگویم حالا نمیشود کم کرد اگر میخواهید کم کنید لازم نیست که اصل را کم کنید، لازم نیست حقوق را ندهید. همینقدر عهد و پیمان کنید که نگذارید بودجه بیش از این بالا برود. اگر نگذارید بالا برود تا چهار سال دیگر مثل این است که کم کرده اید یعنی

اگر حالا به مأمورین دولت آنقدر میدادید که در هشت سال قبل میدادید به عقیده بنده کار زیادی کرده بودید حالا هم اگر نگذارید زیاد شود تا چند سال دیگر معتدل می شود. بعضی آقایان صحبت کردند که مأمورین دولت و مستخدمین دولت باید آبرومند زندگی کنند ما میخواهیم مبل خوب و آبرومند داشته باشیم و در اظرفهای مفروش خوب سه نشینیم و بعقیده بعضی آقایان که زندگی آدم اسم بردند و گفتند ما باید مثل آدم زندگی کنیم ولی ما فکر نمی کنیم که نمیتوانیم مثل يك مملکتی که هر فرد نفوسش شاید دویست برابر ما ثروت دارند زندگی کنیم ما مستخدم يك عده فقیر هستیم که آنها مثل آدم نمیتوانند زندگی کنند و مثل حیوانات زمان بسته جز قوت لایموت ندارند و آبرو مندی آنها را هم باید منظور بداریم، خدا ایران را برای خلق طهران خلاق نکرده است من از همکاران محترم خودم که در مرکز مدافعه حقوق ملت نشسته اند تمنا می کنم که نه تنها در این بودجه بلکه در بودجه های آتی از مخارج درجه دوم و سوم جلو گیری کرده و وجوه را بمخارج ضروری و درجه اول تخصیص بدهیم و نگذاریم باز ملت برای مخارجی که چندین برای عامه ملت ضرورت ندارد و از آن استفاده نمیکنند و بهره نمیرند سنگین شود و حق مجلس شورای ملی را از حکومت در مخارج و دخالت کامل در بودجه از دست ندهیم و دوباره به دست بیاوریم و یقین دارم نیت آقایان در این باب با کثر از نیت بنده است و اگر بنده چیزی اظهار میکنم گمان میکنم مکثات آنها را اظهار میکنم بنده بیش از این عرضی ندارم و در آخر مطلب باز تکرار میکنم که عمده قصد مجلس این است که می خواهد از مخارج درجه دوم جلو گیری کند و پول را صرف مخارج درجه اول نماید که این يك علامت و شعاری بشود برای کشف اراده ملت و مجلس.

شیرانی (مخبر کمیسیون بودجه) - بنده اینطور در

نظر دارم که در موقع تشریف فرمائی آقای تقی زاده در دوره پنجم از اروپا ما يك خط مشی نمدی داشتیم و با يك شعف و امید و آری از ایشان استقبال کردیم در موقع ورودشان هم بنده در نظر دارم که شخصاً با ایشان يك موقعی عریضی کرده و عرض کرده که حضراتی با آن سوابق درخشانی که در مملکت دارید و ماها با نهایت امید و آری انتظار قدمتان را داشتیم. در این موقع آن موقع آن رسیده است که پیش پیدایش ما حرکت بفرمائید و ما هم در عقب برای يك اصلاحات اساسی (و همین قبیل مسائلی که اظهار میفرمودند) حرکت کرده يك قدمتی بنشینیم ولی متأسفانه در دوره پنجم رویه آقای تقی زاده آن طوری که ما حالا با نهایت امید و آری می بینیم شروع شده است نبود و ما هم مایوس بودیم ولی عجبالتا بنده می بینم که حقیقه ایشان يك تصمیمی اتخاذ کرده اند که در مسائل اساسی قدم پیش بگذارند و در آن عقیده عالی که ایشان دارند و اطلاعات کافی و بالاخره يك عقیده يك و بی آلابشی همه موفق شویم که در عقب سر ایشان برسیم به این مسائل که فرمودند. یکی از مسائل که بنده خودم در دوره پنجم شاید مبتکر بودم یا دومین شخصی بوده مذاکره مفصلی در بودجه مملکتی است، شاید نظر مبارک خود آقا باشد که بنده دو سه جلسه در بودجه مملکتی حرف زدم و بالاخره عقیده داشتم که باید در يك چیزی که اجازه خرج یکساله است هر چه ممکن است و میدانیم بگوئیم و اگر هم نتوانیم آن عقیده را اقدام کنیم و پیش ببریم مخصوصاً در جلسه سابق هم فرمودند که کفایت مذاکرات در صورتیکه کاملاً حرفها در بودجه زده نشده باشد صلاح نیست و اشخاص مجبورند پیشنهاد کنند و در پیشنهاد خودشان صحبت کنند، بن البته يك نظر خیلی صحیحی است و هر وقت که بودجه مملکتی بمجلس آمد بنده معتقدم که تمام این مسائل باید اظهار شود لیکن این لایحه که لان در دست هست لایحه بودجه مملکتی نیست، این لایحه

مربوط است به يك تعهدات و خرجهائی در ۱۳۰۵ که يك قسمت آن خرج شده و يك قسمت هم آمده است در حقیقت از ضایعه يك بودجه تصویب شده است که بطور يك دوازدهم و چهار دوازدهم ما پرداخته ایم و حالا فقط آورده ایم که آن فرمالمیتد. ما پیش را انجام دهیم. بنا بر این، بلکه فرمالمیتد آقای تقی زاده اغلب صحیح بود ولی باید ذخیره بشود برای موقعی که بودجه مملکتی در دستور بیاید و ایشان هم دامنه مذاکراتشان را امتداد بدهند کمیسیون بودجه هم امیدوارم طوری بودجه را بیورود که نظریات صائبه آقای تقی زاده اقلاً يك قسمتی از آنها زمین شده باشد. در این جا فرمودند بودجه که بنده يك اضافه بر او تخمیل شود از روی منصف باید يك اضافه مالیاتی در مقابل آن پیش بینی شود. همینطور که عرض کرده گم، يك اضافه بودجه آورده بودیم بمجلس و يك محلی هم نداشتیم البته باید يك مالیاتی در مقابلش وضع کنیم ولی این اضافه بودجه نیست. نه اینکه بودجه کل مملکتی در ۱۳۰۵ علاوه این اواخر اضافی هیچ احتیاجی به مالیات جدید ندارد بلکه يك اضافی هم ما بدست همین سنه ۱۳۰۵ در خزانه مملکتی موجود داریم پس محتاج به وضع يك مالیات جدید نیستیم. در این جا يك مسائل کلی فرمودند که تمام صحیح است، توسعه فلاحات تهیه آب، تعمیم معارف از این قبیل. ولی البته نماینده محترم تصدیق میفرمائید که همه اینها را ما با این پیشنهاد یعنی با ده هزار تومان پول نمیتوانیم انجام دهیم، البته همانطور که عرض شد وقتی بودجه ۲۵ میلیونی بودجه ۳۵ میلیونی باعتبار راه آهن را بمجلس آوردیم با يك پیشنهاد جا به جا کردن خرج و يك پیشنهاد در اصل ممکن است يك اصلاحات معارفی، يك اصلاحات فلاحی بتوانیم بکنیم ولی در يك لایحه گذشته که هیچ ارتباط به بودجه ندارد ده هزار تومانش را ما کسر کنیم این نمیتواند معارف و فلاحات ما را اصلاح کند، آبیاری کنیم

تهیه آب کنیم و بالاخره این اصلاحات را با ده هزار تومان پول انجام دهیم. این جا فرمودند که الا هم فالاهم را باید در نظر داشت و مخصوصاً توسعه تلگراف ایران را بمنزله کلاه پوست بخارائی برای سر یک نفر رهنه تعبیر کردند...

تقی زاده - تلگراف بی سیم را عرض کرده

مخبر - بله تلگراف بی سیم را بنده در این جا باید این اشتباه را رفع کنم. آقای تقی زاده مسبوق هستند که استقلال همانطور که بنده در اینجا یک روز عرض کردم به کله و حرف نیست و الفاظ و اینها نیست استقلال مربوط است به یک لوازمی که باید یک مملکتی آنها را داشته باشد و او را مستقل بگوئیم. ایراد ما امروز استقلال تلگرافی نداشت هر وقت ما بقییم یک تلگراف در یک موقع معینی که عجله داشتیم برای مملکت بکنیم گفتند سیم نیست، سیم دست خارجه است این کله هنوز به گوش ما میرسد که سیم دست خارجه است...

مدرس - خوب آقا اجازه دهید.

شیروانی - اجازه بفرمائید. ما موقعی میتوانستیم

دعوی کنیم که در مملکتمان استقلال تلگرافی داریم که یکی از لوازم مهم استقلال مملکت ما است که بتوانیم از بی سیم دنیا استفاده کنیم. از بی سیم دنیا استفاده کنیم. خارجه هم ما نگوییم نیست بالاخره در این مملکت یک حرفهای خوب گاهی زده میشود ولی متأسفانه عمل در عقب سرش نبود. عجبالتاً بنده و رفقای بنده که در کمیسیون بودجه باین لایحه رأی دادیم معتقد هستیم که ایجاد تلگراف بی سیم و امتداد سیم ایران به دو سرحد مهم یکی بسرحد شمال و یکی بسرحد شمال غربی ایران یکی از مسائل حیاتی است و معتقد هستیم که از آبیاری هم خیلی مهمتر است بالاخره ما باید از اسارت تلگرافی نجات پیدا کنیم ما امروزه از نقطه نظر تلگراف اسیریم و باین صدوسی هزار تومان یادویست

از بالا رفتن بودجه اصلاحات اقتصادی بکنیم میتوانیم آب باری بکنیم. میتوانیم مدرسه فلاحات را توسعه بدهیم پس آقای تقی زاده از بالا رفتن بودجه نباید ترس و وحشه داشته باشند بلکه بنده معتقدم که اگر خواستیم این قبیل اصلاحات را بکنیم مالیات که سهل است نزاره قرض هم نه باشد باید قرض کرد و اصلاحات لازمه را بعمل آورد و در عین حال در یک موافقی هم از یک مخارج صحیحی باید بکنیم و بالاخره بقول یکی از رفقا ما که در کمیسیون بودجه تصامیمی گرفته ایم و آن تکان دادن مثل است این البته بکعبه اشخاص نرضی ایجاد میکند و محل گفتگو نیست خلاصه اینکه فرمایشات آقای تقی زاده تمه صحیح و منطقی است ولی البته تصدیق میفرمائید که جوی او در این لایحه نیست. زیرا این لایحه است که مدتی قبل دولت تهیه کرده و حالا برای تصویب بمجلس آمده است و ربطی هم به بودجه ۱۳۰۶ ندارد و از حذف این ده هزار تومان هم ما نمیتوانیم تمه کارهای خوب را بکنیم خوب است آقا عجبالتاً بامل بفرمائید تا آن لایحه ماخذ مخارج دولتی که فعلاً لایحه اش بمجلس آمده است مطرح شود آنوقت نظریات خودشان بفرمایند تا یک صرفه جوئیهای صحیحی از اینها بتوانیم بکنیم بودجه مملکتی هم میباید بمجلس بودجه را که دولت پیشنهاد کرده با بودجه که کمیسیون بودجه تنظیم کرده است خدمتشان میگذاریم صرفه جوئیهایی که ما توانسته ایم در کمیسیون بکنیم بنظرشان میرسانیم در اینجا بنده کاملاً موافقم که ایشان هم هر نوع صرفه جوئی که در بودجه کل مملکتی بنظرشان میرسد بفرمایند که در نتیجه آن صرفه جوئیها بمصرف فلاحات و استخراج معادن و تمام کارهای عام المنفعه برسد.

رئیس - این کسر از ماده دو باید بشود.

تقی زاده - بلی

رئیس - پس می ماند برای وقتی که رسیدیم

ماده دو عجبالتاً نسبت به ماده اول ضمیمه دیگر پیشنهادی نیست.

مدرس - بنده یک پیشنهادی عرض کرده ام

(پیشنهاد مزبور بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم حقوق دکتر کسر شود و ببقای رأی گرفته شود

رئیس - آقای مدرس

مدرس - سابقاً هم گوی عرض کرده بشم که بین این وزارتخانه ها سایر وزارتخانهها هیچ فرقی نیست وزارت فوائد عامه اشخاص ضعیف و فقیر و پنجتومانی و شش تومانی خیلی دارد اگر بنا شود دکتر محبی در این وزارتخانه گذارده شود سایر وزارتخانهها اولی هستند لهذا بنده عقیده ام این است از جهت اینکه فرقی در وزارتخانهها نباید گذارده شود حقوق این دکتر کسر شود و به بقی رأی داده شود

رئیس - آقای مخبر

مخبر - بسته بنظر مجلس است ولی از قرار معلوم

این پیشنهاد شده است

مدرس - اگر رد شده است مسترد میدارم. ولی

رأی نمیدهم

رئیس - سابقاً مسترد شده است. (خطاب به آقای

مدرس) استرداد میفرمائید؟

مدرس - بلی پس میگیرم ولی رأی نمیدهم

رئیس - رأی گرفته میشود ماده اول ضمیمه بمبلغ

۱۱۳۰۰ تومان. آقایانیکه موافقت قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. رأی گرفته میشود بقابل توجه

بودن پیشنهاد آقای تقی زاده که از ماده دوم ده هزار

تومان کسر شود. آقایانیکه قابل توجه میدانند قیام

فرمایند.

(عده قلیلی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد. رأی میگیریم. ماده دوم بمبلغ چهل و یک هزار و سیصد و چهل و چهار تومان و سه قران. آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. رأی گرفته میشود. ماده سوم بمبلغ صد و شصت هزار و شصت تومان آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند

(اغلب برخاستند)

رئیس - تصویب شد. حالا باید رأی گرفته شود به مجموع ماده واحده که مجموع هر سه ماده است. قرائت میشود.

(اینطور خوانده شد)

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است بودجه اضافی ۱۳۰۵ پست و تلگراف را که مبلغ آن بالغ بر دوست و سیصد و هزار و دوست و پنجاه تومان و یکقران میباشد بر طبق صورت ضمیمه پرداخت نماید

رئیس - آقایانیکه ماده واحده را تصویب میکنند قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. تبصره اول

(اینطور قرائت شد)

تبصره ۱ - مؤسساتیکه در این صورت پیش بینی شده و هنوز تأسیس نشده است بودجه آنها از محل اعتبار ۱۳۰۶ و از تاریخ تأسیس آن پرداخته خواهد شد
رئیس - آقایانی که تبصره اول را تصویب می کنند قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. تبصره دوم

(بمضمون ذیل قرائت گردید)

تبصره ۲ - وزارت پست و تلگراف مکلف است دفتر

مرکزی پست را از ساعت چهار قبل از ظهر تا هشت بعد از ظهر دائماً بترتیب کشیک دائر نماید.

رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده

(بشرح آتی خوانده شد)

پیشنهاد می کنم تبصره دوم به طریق ذیل اصلاح شود:

تبصره دوم - وزارت پست و تلگراف مکلف است دفاتر پست مرکز و ولایات را صبح و عصر دائر نماید.

رئیس - آقای احتشام زاده

احتشام زاده - بنده اصولاً موافقم که برای آسایش و رفاهیت عامه دفاتر پست صبح و عصر تشکیل شود ولی عقیده ندارم که ما در قانون ساعات کاریک وزارتخانه را معین کنیم دیگر اینکه بر حسب اختلاف فصول این قضیه دچار اشکال میشود بعضی اوقات هست که ساعت هشت سه چهار ساعت از شب گذشته هست و در این وقت اصولاً بی فایده است که دفاتر پست باز باشد به این جهت بنده معتقدم که این قضیه را باختیار خود دولت بگذاریم که با رعایت احتیاجات تعیین وقت بکند و بطور کلی دولت مکلف باشد که صبح و عصر دفاتر پست را دائر کند ولی ساعات کار موقوف به نظامنامه است از این جهت بنده این پیشنهاد را کردم.

مخبر - اینکه فرمودند این امر باختیار دولت باشد عرض میکنم تا بحال به اختیار دولت بوده است که وضعیتش اینطور شده است آقایانی که در خارج رفته اند اطلاع دارند که پست و تلگراف و تلفن و این قبیل مؤسسات عمومی تمام بیست و چهار ساعت از روی کشیک دائر است بنده نمیدانم که مقصود نماینده محترم از این پیشنهاد چه چیز است؟ اگر برای این است که زحمتی برای اعضا فراهم نشود که اینها بطور کشیک کار میکنند و بالاخره فرمودند به شب بر میخورد خوب

بلی تلگراف و تلفن هست ولی پست اینطور نیست زیرا پست در مواقع معینی حرکت میکند اینجا هم صندوقهای پست هست ککاغذها را در آنجا می ریزند دیگر اینکه اینجا نوشته اند از صبح تا ساعت هشت بعد از ظهر آنچه بنشد تصور بفرمائید ماه رمضان است اجزاء باید از چهار قبل از ظهر در آنجا حاضر باشند؟ پس هر فصلی يك اقتضائی دارد بعلاوه مقصود این است که در ساعات معین رفع احتیاج مردم بشود و البته این مربوط بنظامنامه است و درات بهر نحو که مقتضی بدانند ضوری میکند که رفع احتیاج بشود. همینقدر که احساسات آقایان این بود که باید ساعات کار ضوری بشود که رفع حوائج عامه را بکند کافی است و الا ذکر این ماده در این قانون دخالت در اجرائیات است و وظیفه ما نیست و بالاخره آنچه که وظیفه ما است آن را عقب می اندازند و آنچه وظیفه ما نیست داخل در آن میشوند. بنده عقیده ام این است که این تبصره حذف شود و هوکول شود به نظامنامه که خود دولت معین میکند.

رئیس - رأی میگیریم به تبصره دوم (رأی قطعی است) آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند (اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. رأی گرفته میشود. ماده واحده بدو تبصره به ورقه آقایانیکه تصویب میکنند اوراق سفید میدهند (اخذ و استخراج آراء بعمل آمده نتیجه بقرار ذیل حاصل شد)

ورقه سفید علامت قبول ۵۲

ورقه کبود علامت رد ۹

رئیس - عده حضار ۸۹ با ۵۲ رأی تصویب شد اسامی موافقین

آقایان: افخمی - دکتر طاهری - حاج میرزا حبیب الله امین - دکتر لقمان - سید کاظم یزدی - آقا زاده سیزواری - محمد هاشم میرزا افسر - فرهمند - ذوالقدر

آقا در ساعت دو پاسه از شب گذشته میخواهند کاغذ های خودشان را به پست بدهند بالاخره زندگانی از طلوع آفتاب تا غروب نیست و تمام بیست و چهار ساعت بید زندگانی کرد ما که مرغ نیستیم همیشه غروب شد برویم توی لانه و البته این يك قده اصلاحی است که برای این وزارتخانه برداشته شده و خواست نماینده محترم پیشنهادشان را مسترد فرمایند.

رئیس - آقای ارباب کیخسرو که عضو کمیسیون نیستند. آقای دشتی

دشتی - بعقیده بنده يك قسمت خیلی خوبی که در این لایحه است همین تبصره است بالاخره اوقات پست هم مثل دواتر دواتی شده ساعت چهار قبل از ظهر می آیند تا ظهر و البته اشخاص مختلفه محتاجند که از صبح تا دو سه ساعت از شب گذشته کاغذ بدهند کسی نیست که کاغذ آنها را بگیرد بنا بر این این تبصره خیلی خوب و اسباب رفاهیت عامه هست و هیچ اشکالی هم ندارد.

رئیس - رأی گرفته میشود به پیشنهاد آقای احتشام زاده آقایان موافقین قیام فرمایند (معدودی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای ارباب (بمضمون ذیل قرائت شد) بنده پیشنهاد میکنم تبصره دوم حذف شود

رئیس - آقای ارباب ارباب کیخسرو - در موقعی که بنده در اصل موضوع عرض کردم آقای مخبر اهمیت پست را اظهار فرمودند البته اهمیت دارد ولی بنده نمیدانم چطور سایر ادارات دولتی نباید اهمیت داشته باشد اگر بنا است که باز باشد تمام وزارتخانهها بایستی صبح و عصر باز باشند آیا احتیاج مردم بوزارت مالیه یا سایر وزارتخانهها کمتر است از این وزارتخانه؟ خیر و اینکه فرمودند در تمام نقاط اروپا تمام شبانه روز پست و تلگراف و تلفن دائر است عرض میکنم

قانون

بودجه اضافی سنه ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف

مصوب ۲۴ اردیبهشت ۱۳۰۶ شمسی

ماده واحده - وزارت مابده مجوز است بودجه اضافی ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف را که مبلغ آن بالغ بر دوپست و سیزده هزار دوپست و پنجاه تومان و یکقران میباشد در ضیق صورت ضمیمه برداخت نماید

تبصره ۱ - مؤسسه تیکه در اینصورت پیش بینی شده و هنوز تأسیس نشده است بودجه آن از محل اعتبار ۱۳۰۶ و از تاریخ تأسیس آن برداخته خواهد شد.

تبصره ۲ - وزارت پست و تلگراف مکلف است دفتر سرکاری پست را از ساعت چهار قبل از ظهر تا هشت بعد از ظهر دائمی در ترتیب دشیک دائر نماید

این قانون که مشتمل بر یک ماده و صورت ضمیمه است در جلسه بیست و چهارم اردیبهشت ماه پانزدهم و سیصد و شش شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید

رئیس مجلس شورای ملی: حسین پیرنیا

صورت ضمیمه قانون بودجه اضافی ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف

صورت تفصیلی ضافات بودجه ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف نسبت به بودجه ۱۳۰۴

ملاحظات	مبلغ قران	مدت	شرح
			ماده ۱ حقوق
			خوزه وزارت و دارم تلگراف
	۶۵۶۰	چهار ماهه	رئیس پرسنال میرزا نصرالله خان عطائی
	۴۸۰۰		محصل فرنک دو نفر نفری ۲۴۰ تومان
	۳۶۸۰		حقوق دکتر برای معالجه اعضاء و جزاء پست و تلگراف
	۲۸۰۰		عضو بارفروش عبدالعلی خان خبیرالملک
	۱۲۰۰		مفتش حسین علیخان رهان
	۱۰۰۰		" انصاری
	۸۰۰		عضو ملزومات حسینعلی میرزا دارا
	۱۰۸۰		محاسب اراد جهانس
	۱۲۰۰		منشی حبیبالله رضائی

میر ممتاز - جوان شیر - وکیل طباطبائی - فرشی - محمد ولی میرزا - دکتر رفیع امین - ابراهیمی - لیتوانی سهراب خان ساکینیان - بجی خان زنگنه اعظمی آقا علی زارع - معظمی - وزیری - نگهبان - ملک ابرج پور تیمور - خواجوی - سید حسین آقاییان میرزا عبدالباقی - حیدری - اعتبار - یسائی - حاج علی اکبر امین - جلالی - شریعت زاده - اسفندیاری فوهی - مرضی قلیخان بیات - طباطبائی دینا - حاج آقا رضا رفیع - دولت شاهی - میرزا ابراهیم امام جمعه اهر - ثقة اسلام بروجردی - آقا رضا مهدوی - زوار فرمند - غلامحسین میرزا مسعود - میرزا عبدالله خان وثوق مفتی - محمود رضا - ابوالحسن خان ثقة الاسلامی - ملک مدنی دکتر سنک - شیروانی

اسامی مخالفین

آقایان: حقنویس - سلطان محمد خان عامری - سید یعقوب - امیر اسدالله خان عامری - میرزا حسن آیه الله زاده - تقی زاده - فیروز آبادی - ادیر تیمور کلائی - میرزا جواد خان خوئی

رئیس - آقایان موافقند چند دقیقه تنفس داده شود

جمعی از نمایندگان - صحیح است (در این موقع جلسه برای تنفس تعطیل و پس از نیم ساعت مجدداً تشکیل گردید)

وزیر فواید عامه - آقای مصطفی قلیخان بیات را بسمت معاونت کل وزارت فلاحت و تجارت و فواید عامه بمجلس شورای ملی معرفی میکنم

(مجلس مقارن ظهر ختم شد)

جمعی از نمایندگان - صحیح است .
رئیس - بقیه دستور امروز معین نشده است چیزی که حاضر هست ...
معاون وزارت معارف - بنده استدعا میکنم لایحه شورای عالی معارف ولایات که لایحه اش از کمیسیون گذشته است جزء دستور شود
رئیس - مخالفی ندارد؟
(گفتند خیر)
رئیس - راجع به کلیات مخالفی نیست؟ آقایان بامداد موافقم
رئیس - آقای دادگر
دادگر - موافقم
رئیس - آقای شیروانی
شیروانی - عرضی ندارم

رئیس - باید رأی گرفته شود بشور در مواد عده برای رأی کافی نیست در خارج هم بیش از سه نفر نیستند هفت نفر برای رأی لازم است بنا بر این جلسه را ختم میکنیم لایحه میانند برای روز سه شنبه بعد هم خبر کمیسیون راجع به تلگراف بی سیم . آقای عراقی

عراقی - از اعضاء کمیسیون فواید عامه يك نفر کم است خوست اجازه بفرمائید در جلسه آتی انتخاب شود
رئیس - سایر کمیسیونها هم کسری دارند روز سه شنبه که اکثریت حاصل شد عرض میکنم که روز پنجشنبه انتخاب کنند

ملاحظات	مبلغ قرن	مدت	شرح
	۲۱۰۰	سه ماهه	تلگرافچی عبدالعی میرزا بدیع
	۱۷۱۰	"	" میرزا ابراهیم خان خبیر خاقان
	۲۳۲۰	"	رئیس کرمان میرزا هادیخان سالار خبیر
	۱۷۱۰	"	تلگرافچی میرزا حسینخان جهانشاهی
	۱۶۸۰	"	رئیس تویسرکان میرزا نصرالله خان
	۱۴۷۰	"	محاسب محسن میرزا
	۱۷۴۰	"	منشی میرزا حسینخان صدر
	۲۰۴۰	"	عضو تبریز میرزا هادیخان حشمت الملک
	۲۱۳۰	"	عضو شیراز محمد رضا خان
	۲۰۴۰	"	عضو همدان میرزا هادیخان نظم
	۱۷۱۰	"	عضو مزینان حاجی ابوالقاسم خان
	۱۶۸۰	"	عضو همدان اسدالله خان مشیر همایون
	۱۷۱۰	"	عضو اصفهان میرزا حسینخان سرهنگ
	۲۱۹۰	"	عضو مرکز طهران میرزا مهدیخان بصیرالسلطنه
	۵۴۰۰	"	عضو محاسبات کل میرزا عیسی خان سروش
عضوبی رتبه	۴۸۰	چهار ماهه	تلگرافچی پیشوازاده
	۹۰۲۷۰		جمع حقوق تلگراف و وزارتی
			اداره پست
	۲۸۸۰	چهار ماهه	عضو تبریز ادريس سرکسیان
	۲۷۲۰	"	رئیس اهواز اسمعیل خان آزاد
	۱۶۸۰	"	عضو محمره بطرس
	۱۰۴۰	"	" مرکز عبدالحمید خان
	۱۰۴۰	"	" احمد خان مولائی
	۱۰۴۰	"	" حسینقلیخان

ملاحظات	مبلغ قرن	مدت	شرح
	۴۸۰	چهار ماهه	پیشخدمت علی اصغر
	۴۸۰	"	پیشخدمت حسینعلی
	۱۸۴۰	"	عضو همدان میرزا حسینخان عمور
	۲۸۸۰	"	" تبریز ابوالحسن خان اعزاز
	۲۹۲۰	"	رئیس یزد عمداخوان میرزا
	۱۸۴۰	"	عضو مشهد میرزا محمد خان مهرپور
	۲۷۲۰	"	" مانزندان ابراهیم میرزا
	۲۲۸۰	"	منشی میرزا حسنخان دیده بان
	۳۶۸۰	"	" میرزا کاظم خان دهدشقی
	۲۸۸۰	"	" برسنر رحمة لله خان مالک المعظم
	۲۴۰۰	"	مترجم عنایت الله خان
	۱۲۰۰	"	تلگرافچی علیخان حیدری
	۶۰۰	"	" نعمت لله خان
	۶۰۰	"	" هادیخان
	۶۰۰	"	تلگرافچی علی اکبر خان
	۶۰۰	"	" میرزا علی خان احتشام زاده
	۴۸۰	"	" حسن آقا مطیعی
	۶۰۰	"	" حسین آقا منشی باشی
	۶۰۰	"	" غلامحسین خان سعیدی
	۴۸۰	"	" محمود میرزا
	۴۸۰	"	" حبیب الله خان
	۴۸۰	"	" عبد لله خان
	۴۸۰	"	" سید جواد خان گروسی
	۴۸۰	"	" سید داود خان جهانگیری
	۴۸۰	"	" مهدیخان
	۴۸۰	"	" اردشیر خان

ملاحظات	مبلغ	شرح
	قران	
		ماده ۳ - مخارج یکسانه در ۱۳۰۵
	۶۰۴۰۰۰	۱ اعتبار مخارج مصالح و حمل سیم کشی جدید اتی سر حد روسیه و تفاوت قیمت مصالح مزبور بمناسب نرخ لیره انگلیسی
	۵۳۱۹۰	۲ اعتبار مخارج بنائی
	۶۲۰۰۰	۳ « تنمه مخارج سیم کشی بین خرم آباد و دزفول
	۴۶۴۱۰	۴ اعتبار خرج سیم کشی های جدید به تشخیص وزارت پست و تلگراف
	۶۹۸۴۰۰	۵ « ایضا مخارج سیم کشی های جدید سر حد ترکیه و روسیه (از طهران باستانرا و از طهران بیازرکان)
توضیح آنکه ۶۰۴۰۰ تومان قلم اول هم ضمیمه اینقلم بوده که جمع کل اعتبار مخارج سیم کشی جدید مبلغ ۱۳۰۲۴۰ تومان میباشد	۲۵۰۰۰	۶ اعتبار احداث کابل بردان و تعمیر
	۱۰۰۰۰	۷ « مخارج ساختمان تلگرافخانه در خسروی
	۷۰۰۰	۸ « حق النظاره تبر بدولت هلند داده شود
	۱۰۰۰۰۰	۹ « مخارج تعمیر خط تکرافی مشهد سیستان تربت کهناباد برای
		اول سال ۱۳۰۶
	۱۶۰۶۰۰۰	جمع
	۵۲۶۵۰۱	جمع کل حقوقات و مصارف
	۲۱۳۲۵۰۱	جمع کل اضافات ۱۳۰۵

صورت فوق ضمیمه قانون بودجه اضافی سنه ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف بوده و صحیح است رئیس مجلس شورای ملی: حسین پیرنیا